

JOY

3/2008

Jupperin Omakotiyhdistyksen
jäsenlehti

Sisällysluettelo

- 3 Puheenjohtajan palsta
- 4 Uimassa 60-luvulla
- 7 Jupperinrannasta viihtyisä virkistysalue
- 8 Kesäkonsertti sykehdytti täysipainoisuudellaan
- 9 Näytelmäkävelyt joen varrella
- 10 40 vuotta marittatoimintaa Laaksolahdessa
- 14 Jarmo Lindholm
- 15 Jättiputkia torjumaan
- 16 Omakotiyhdistyksen kevättalkoot
- 18 Jokamiehen oikeuksia
- 19 Lentoaseman ympäristölupahakemus

Jäseneksi liittyminen

Jäseneksi voi hakea maksamalla liittymismaksun yhdistyksen tilille. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta hyväksyy jäsenen normaalisti seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tilinumero Nordea 221318-17979

Varsinainen jäsen, Jupperissa olevan kiinteistön omistaja/osakas	20 €
Perhejäsen, varsinaisen jäsenen perheenjäsen	10 €
Henkilöjäsen, jokainen jupperissa asuva henkilö	10 €
Kannatusjäsen, yhteisö tms, joka hyväksyy yhd. säännöt	50 € /vuosi

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: <http://www.jupperi.fi>. Painos 900 kpl. Painopaikka Pekan Pikapaino Oy. 31. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Päätoimittaja:
Juha-Pekka Ripatti
juha-pekka@jripatti.net
0400 463 941

Toimitussihteeri:
Silve Sahlan
silve.sahlan@kolumbus.fi
050 344 5927

Muu toimitus:
Lea Ala-Peijari
lea.ala-peijari@kolumbus.fi
050 512 4435

Lauri Määttänen
lauri.maattanen@elisanet.fi
(09) 854 4083

Eeva-Riitta Puomio
eeva-riitta.puomio@sci.fi
050 531 9219

Kimmo Sierimo, kuvat
kimmo.sierimo@kolumbus.fi
050 412 6335

Seija Kotipalo, taitto
seija@kotipalo.fi

Seuraava lehti 4/2008 ilmestyy su. 9.11.2008.
Aineisto lehteen toimitussihteeri Silve Sahlanille viimeistään 19. lokakuuta.
silve.sahlan@kolumbus.fi,
050 344 5927

Kannen kuva:
"Valkoinen kurjenkello"
Kuva Silve Sahlan

Kurjenkello (Campanula persicifolia) on heinäkuussa kukkiva kellokasvi. Sen jopa 5 cm:n levyiset kukat ovat tavallisesti sinisiä, mutta toisinaan tavataan myös hivenen punertavia tai jopa aivan valkoisia kukkia. Kurjenkelon tanakka, tavallisesti 30-70 cm:n (joskus jopa metrin) pituinen varsi on usein yksihaarainen. Kasvia tavataan metsissä, niityillä ja pientareilla. Kurjenkelloa viljellään myös koristekasvina.

Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta

Suomessa ei liene yhtäkään toista kuntaa tai kaupunkia, joiden asukkaat joutuisivat tiettyjä postipalveluita saadakseen menemään naapurikuntaan tai naapurikaupunkiin, paitsi Espoo.

Alkuvuodesta 2008 postin palvelupiste siirtyi Viherlaakson R-kioskilta Kauppakeskus Graniin, Kauniaisiin. Tämän johdosta viherlaaksolaiset (postinumero 02710), lähderantalaiset (02720) ja jupperilaiset (02730) ovat joutuneet hakemaan postipaketinnsa naapurikaupungista Kauniaisista. Päit-si että paketinhaku tai vientimatka Kauppakeskus Graniin on pisimmillään pitkälti toistakymmentä kilometriä yhteen suuntaan, matka on myös kiireel-lisen asian hoitamiseksi edellyttänyt joko oman auton tai taksin käyttöä.

Tästä syystä Jupperin Omakotiyhdistys esitti maaliskuussa Itella Oyj:lle jupperilaisten postipalveluiden siirtämistä Kauppakeskus Sellon postitoimi-paikkaan siksi ajaksi kunnes Itella löytää uuden yhteistyökumppanin Viher-laaksosta tai Lähderannasta.

Usein kuulee turhautuneita kommentteja, ja itsekin on niitä saattanut suus-taan päästää, kansalaisvaikuttamisen todellisista tuloksista. Useinmiten asia kiteytyy lauseeseen: Kansalaisia kyllä kuullaan mutta ei kuunnella.

Postipalvelusiassa täytyy kyllä todeta, että poikkeus vahvistaa säännön. Itellassa on kuunneltu asiakasta, jonka seurauksena Itella lähetti kesäkuun alussa viherlaaksolaisille, lähderantalaisille ja jupperilaisille asiakaskyselyn ”mieluisimmasta” postista noudettavien lähetysten hakupaikasta. Vaihtoeh-dot olivat Kauppakeskus Grani, Kauppakeskus Sello ja K-Market Ravioli Lippajärvellä. Asiakaskyselyn vastaukset pyydettiin postittamaan 19. kesä-kuuta mennessä.

On tietysti kiva todeta, että jupperilaisten mielipidettä on kuultu ja kuun-neltu mutta tulee muistaa, että omakotiyhdistyksen esityksen mukaisesti Kauppakeskus Sellon oli vain väliaikaisratkaisu siksi ajaksi, kunnes Itella löytää uuden yhteistyökumppanin postipalvelupaikaksi joko Viherlaaksosta tai Lähderannasta.

Uimassa 60 - luvulla

Kuuma ja helteinen heinäkuun aamupäivä, aurinko porottaa täydellä hehkullaan. Hellettä on jatkunut jo monta viikkoa ja metsäpalovaroitus on voimassa.

Lueskelen Helsingin Kallion-kirjastosta lainaamani Tarzan-kirjaa. Kävimme siellä isin kanssa juuri eilen illalla, näin kesäaikaan kun Espoon omat kirjastot eivät ole auki.

Kaverini Ritin veljineen pitäisi tulla pian hakemaan minua ja siskoani uimaan. Uimapuku ja pyyhe odottavat jo kassissa lähtöä rantaan. Mutta jos menemme Laaksoalahden rantaan niin tarvitsen myös rahaa, koska siellä on kioskki. Minulla pitäisi olla vielä markka jäljellä viikkorahoista. Ei, minähän laitoin sen kultapossuun. Harmi, tämä hankaloittaa rahan käyttöön ottoa. Siis pitää suorittaa pankkiryöstö. Kaivelen keittiön laatikosta veitsen ja sillä pidän haittalevyt poissa edestä ja saan posua ravistelemalla markkani parempaan talteen. Siskollani on paljon helpompaa, hänen kultapossunsa kun on saumasta rikki ja tarvittaessa se halkeaa.

Riti ja veljet Tapsa ja Artsi kurvaavat pyörillään pihaan ja menemme heitä ulos vastaan. Mietimme, mihin rantaan lähdemme. Vaihtoehtoja on kolme. Jupperin, Helsingin Maalaiskunnan tai Laaksoalahden ranta.

Jupperin ranta on niistä pienin, lähin ja rauhallisin. Helsingin Maalaiskunnan ranta eli Kallioranta on Jupperin rannan vieressä. Sen omistaa Helsingin Maalaiskunta ja toisen nimensä se on saanut maastostaan. Laaksoalahden rantaan on pisin matka, melkein Lähderantaan, mutta siellä on hyppytornit ja leveät laiturit.

Päätämme lähteä Jupperin rantaan. Pyöräilemme alas Tammipääntietä. Niemen-mutkassa tulee linja-auto vastaan ja joudumme väistämään pientareelle ja yskimään sen nostamaa pölyä pois keuhkoistamme.

Käännyimme Rantatielle, josta menee oikopolku läpi metsikön. On haasteellista yrittää ajaa polku päästä päähän koska se on erittäin kivikkoinen ja pyörällä joutuu kiemurtelemaan kivien koloissa. Selviämme polun pätkän ajamalla ja lyhyt kurvaus Vantaantietä oikealle. Jätämme pyörät lukittuina rantaan tulevien portaiden viereen kumolleen. Alueen omistaa Jupperin Omakotiyhdistys joka

Kuva JOYn arkistosta

Muistelman kirjoittaja Tarja Gustafsson

on aidannut rannan verkkoaidalla, jossa on tukeva portti. Ennen tänne tullessa piti muistaa ottaa avain mukaan, koska portti oli aina lukossa. Nykyisin aidassa on niin iso reikä, että siitä mahtuu hyvin kulkemaan.

Ranta on näin aamupäivästä vielä varjoinen ja viileän tuntuinen. Nousemme ylös pienen, laudasta tehdyn, vaaleaksi maalatun, kaksiosaisen pukukopin puisia portaita ja menemme oikealle tyttöjen puolelle vaihtamaan uimapuvut päälle. Muistutan Ritille, että hän pitää pyyhettä kopin väliseinän edessä, koska siinä on pari reikää, joista pojat voi kurkkia. Uimapukuni on ruman ruskea trikoinen asu ja tietenkin siskollani on samanlainen. En aina ymmärrä, miksi äidin pitää ostaa meille samanlaisia vaatteita. Ritin uimapuku on paljon kauniimpi vaalean sininen ja siinä on röyhelöreunus yläosassa. Vaatteet ja kassit jätämme uimakopin penkille, ei niitä kukaan kuitenkaan varasta.

Jätämme pyyhkeet hiekalle yhteen kasaan ja kahlaamme järveen. Vesi on lämmintä ja pulahdamme uimaan. Täällä pitää varoa laittamasta jalkoja syvemmällä pohjaan, koska siellä on teräväreunaisia simpukankuoria, joista voi saada haavoja jalkapohjiin. Hetken uituamme istun vedessä olevalle isolle kivelle lepäämään. Tapsa ehdottaa, että kävisimme uimalla Helsingin Maalaiskunnan rannassa. Matka on lyhyt, vain satakunta metriä. Perillä kiipeämme rannan vasemmassa reunassa olevalle laiturille, jonka luona on äkkisyvää. Rannan jyrkkä kallio kun putoaa myös veden alla.

Istumme hetken laiturilla auringon paisteessa ja sitten kiipeämme ylös kalliorinnettä pukukopeille tutkimaan niitä. Tähän on hyvä tilaisuus kun täällä ei ole muita ja rantaa ympäröivän korkean tummanruskean lauta-aidan portti on tiukasti lukossa. Isohko uimakoppi on myös tummanruskeaksi valttattua lautta ja kaksiosainen. Oviaukon edessä on kulkikas näköeste ja sisällä tilaa kiertää seinään kiinnitetty penkki. Seinät on yläosastaan parin laudan leveydeltä auki ja sisäpuolelta puupintaiset. Joku on käynyt tekemässä hävyttömiä tekstejä ja kuvia vaaleisiin seiniin. Lattiaa ei ole vaan rakennus on hiekkapohjainen. Aluetta kiertävään aitaan on myös rakennettu penkkejä. Emme jaksa uida takaisin Jupperin rantaan, joten yritämme aidasta ali, mutta se ei onnistu, koska aita on hyvin rakennettu ja ulottuu joka paikassa melkein maahan saakka ja se ulottuu myös järveen. Kierrämme aidan kahlaamalla järvestä mutapohjan tirskuessa varpaidemme väleistä.

Olisipa täällä kioski, haluaisin limua ja jäätelön. Keräämme tavaramme. Jätämme uimapuvut shortsien ja paidan alle ja ajamme pitkin Vantaantietä kohden Laaksoalahden rantaan. Tie on kapea ja mutkikas, lisäksi pitää varoa Helmisen linja-autoa, joka liikennöi Lähderannasta Helsinkiin tätä tietä pitkin. Matkalla Pitkäjärventien ja Vantaantien risteyksessä ohitamme mattolaiturin. Siinä on rannan kiveykseen kiinnitetty kelluvan nelikul-

maisen lankkulaituri pyöreine puutynnyreineen, joissa seisten on helppo pestä mattoja raikkaassa järvivedessä.

Laaksoalahdessa jätämme pyörät lukittuina rannan yläpuolella olevan jyrkän kallion päälle lähelle kioskia, joka on onneksi auki. Ostamme eskimot ja sitruunasoodaa. Rahaa riittää vielä pariin tikkariinkin. Laskeudumme betoniportaita rannalle, jossa on paljon ihmisiä nauttimassa upeasta auringonpaisteesta. Ihmisten äänet kimpoavat kalliosta luoden rauhoittavan sorinan, joka muodostuu lasten kiljunnasta, aikuisten juttelusta, lintujen kirkunasta ja veden loiskeesta. Etsimme kallion juurelta paikan, johon levitämme kosteat pyyhkeemme hiekalle ja nautimme jäätelöt välipalaksi. Ranta aukeaa edessämme kapeana hiekkanauhana, jonka reunoissa on pitkät puiset laiturit 25 metrin päässä toisistaan. Mattolaiturin puoleisen pään laiturin päättyy metalliseen ponttoonin, jolla on viiden metrin korkuinen hyppytorni ja toisen pään laiturissa on kolmenmetrin korkeudella ponnahduslauta. Ponttoonit on ankkuroitu rantaan pitkillä metallitangoilla. Laitureiden välissä on uimaradat, joita erottaa toisistaan rataköydet. Niistä ensimmäinen osoittaa äkkisyvän reunaa rannasta. Kolmenmetrin laiturista lahden pohjukkaan päin on matala lasten ranta. Rataköysien alueelle ei nyt voi mennä uimaan koska siellä pitää Laaksoalahden Viri uimakoulua.

Uimarannan aita rakennetaan. Portin pylväät ovat vieläkin pystyssä.

Kuva JOYn arkistosta

Talkooväki kahvitaulla. Jos tunnistat henkilöitä, ilmoita Silvelle 050 344 5927

Jyrkässä kalliorinteessä, melkein ylhäällä, on laudasta rakennettu isoikkunainen uimavalvojen koppi ja tummanruskeat pukukopit. Metsän siimeksessä on myös vessa, jossa haisee kamalalta.

Odotamme uimakoulun loppumista ja katselemme kun aloittelijat opettelevat liukumaan korkkisilla lautoilla. Sen jälkeen hyppäämme laiturilta uimaan ja polskimme muutaman kerran laiturilta toiselle. Sukellan laiturin edessä olevan puisen numerolevyn ali laiturin alle sen salaperäiseen hämääseen. Kierrän uimalla hyppytornin ympäri ja palaan rantaan. Uiminen virkistää mukavasti näin kuumana päivänä. Tapsa on luvannut joku päivä hypätä viidenmetrin hyppytornista mutta tänään torni näyttää olevan käytössä. Ainakin joku poikajoukko heiluttaa sitä kovasti ja hyppivät keinuvas- ta tornista alas kun uimavalvoja tulee kieltämään tornin heilutuksen.

Rantavedessä lilluu jotain outoa vihreää limamaista mössöä, joku väittää sitä sinileväksi. Emme välitä siitä, koska uiminen ei järvestä ole kiellettyä. Uimapuvun sisäpuolelle siitä jää outo kerros, joka lähtee huuhtomalla pois.

Uinnin jälkeen keräämme tavaramme ja menemme pukukopille pukemaan. Sisältä koppi on vaalea. Seinät ja lattia on lakattua puuta ja siinä on oikeat ikkunat. Talvella tätä koppia käyttävät avantouimarit. Uimakopissa on tungosta, koska rannalla on paljon käyttäjiä. Ihmettelen yhden vanhan lihavan rouvan uimapuvun vaihtoa, hän

jättää vaaleanpunaisen kokovartaloliivinsä uimapuvun alle.

Pyörille palattuamme toteamme kotiin olevan kiire. Lähderannan suunnasta lähestyy vauhdilla mustanpuhuva ukkospilvi. Sieltä suunnalta tulevat myräkät jäävät aina junnaamaan tähän päälle. Toivottavasti emme kastu kotimatalla.

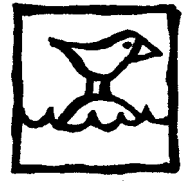
*Muisteli
Tarja Gustafsson*

Kuvat JOYn arkistosta

Jupperinrannassa on aikaisemminkin virkistäydytty. Kuvassa Marjut Aho.

Jupperinrannasta viihtyisä virkistysalue

ympäristö

Jupperin Omakotiyhdistyksen tämän vuoden toimintasuunnitelman suurin yksittäinen hanke oli Jupperinrannan viihtyisyyden parantaminen.

Tarkoitukseen varattiin myös huomattava summa euroja. Rannan kunnostus saatiin valmiiksi kesäkuun alussa, juuri ennen uimakautta.

Jupperilaisilla on ollut vuosikymmeniä käytössään oma uimapaikka, Jupperinranta, Pitkäjärven rannalla. Veden lämpötilasta ja päivien aurinkoisuudesta ja lämpimyydestä riippuen Jupperinrannalla on paljon käyttäjiä, joskus lähes tungokseen asti.

Liisa Rantalainen istuttaa ja Kai Haapamäki kastelee.

Kuva: Juha-Pekka Ripatti

Omakotiyhdistys on jo aikaisempinakin vuosina lisännyt rannan käyttökelpoisuutta ja viihtyisyyttä hankkimalla rannalle suuren kaksiosaisen laiturin sekä järjestämällä paikalle käymälän ja roska-astian, jotka säännöllisin väliajoin tyhjenetään. Rannan käytön ongelmana on ollut kuitenkin pysäköintipaikkojen puuttuminen sekä tiepenkan valuminen alas rannalle kulkemisen seurauksena.

Asemakaavassa pysäköintipaikat on osoitettu Rantakentän eteläpuolelle. Niiden toteuttaminen edellyttää Rantatien rakentamista, josta omakotiyhdistys on vuosien ajan esittänyt aloitteita kaupungille.

Toimintasuunnitelmaan hyväksytty Jupperinrannan kunnostaminen tarkoitti käytännössä tiepenkan kunnostamista sortumisen pysäyttämiseksi sekä rinteiden maisemointia kasvillisuudella. Toukokuun 19. päivänä aloitettiin tiepenkan kunnostaminen kaivinkoneella siten, että kone upotti paikalle tuodut irtokivet riveittäin tiepenkereeseen muodostaen kuusi porrastettua hyllyä. Hyllyt tasoitettiin ja tiivistettiin murskeella ja soralla. Lopputuloksena hyllyille levitettiin useita kuutioita multaa.

Rinteiden maisemointi ja rannan kunnostaminen saatiin valmiiksi tältä erää 9. kesäkuuta kun ahkerat talkoolaiset istuttivat pengerryksille 50 virpiangervoa.

Juha-Pekka Ripatti

Kuva: Silve Sahlan

Virpiangervot heinäkuussa asussaan.

Kesäkonsertti sykehdytti täysipainoisuudellaan

tapahtumia

Jupperin kamariorkesterin 6. kesäkonsertti pidettiin Laaksolahden kappelissa 4.6.2008. Yleisöä tilaisuudessa oli salin täydeltä eli tasan 100 henkilöä, jotka poistuessaan vaikuttivat keveän kesämielisiltä ja tyytyväiseltä taidetapahtuman antiin.

Kapellimestari Maarit Kirvessalon mukaan konsertin ohjelman rakentelussa Edvard Griegin, kuten myös W.A. Mozartin osalta perusajatuksena oli pidetty sävellysten tuttuutta ja suositummisuutta. Esimerkiksi Mozartin sinfonia 29 A-duuri osa Allegro moderato ja osa 3 Menuetto ovat hänen tuotannostaan ehkä eniten soitettuja. Griegin 5-osaisesta Holberg-sarjasta oli valittu osat Gavotti, Sarabande ja Rigaudon niiden musiikillisen keveyden ja lyyrisyyden perusteella. Ehkäpä musiikin valinta oli onnistunut, koska eräskin kuuli- ja kertoi Griegin musiikkia kuunnellessaan ikään kuin kuulevansa ääniä norjalaisen tunturipuron solinasta.

Tänä vuonna solisteina olivat musiikin osalta Maarit Rajamäki, viulu ja Päivi Kärkäs, oboe sekä lausunnan osalta porilainen näyttelijä Ritva Tuutti-Friman.

Toimittajan mielestä konsertin ehdoton kohokohta oli Maarit Rajamäen solistiosuus Mozar-

tin viulukonsertossa nro 5 A-duuri 1. osa Allegro aperto. Hänen soitostaan huokui tekninen varmuus. Myös hänen käyttämänsä viulu on tässä yhteydessä mainitsemisen arvoinen. Se on aikanaan eläneen italialaisen puusepän Amatin rakentama ja erään suomalaisen yrityksen Maarit Rajamäen käyttöön sponsoroima. Amati oli nimittäin maailmankuulun viuluntekijän Stradivariuksen opettaja.

Vahvaa osaamista ei puuttunut myöskään illan toiselta solistilta Päivi Kärkkäältä, joka esiintyi Benedetto Marcellon konsertossa oboelle ja orkesterille C-molli. Epäselväksi jäi vain, oliko säveltäjän nimi Benedetto Marcello vai hänen veljensä Alessandro. Marcellon veljeksistä Alessandro oli tuotteliaampi, mutta Benedetto oli taas kuuluisampi maailmalla. Tämä musiikinhistoriallinen päähkinä jätettäneen kuitenkin hautumaan ainakin ensi kesään.

Kesäkonserttien perinne jatkuu ja voi hyvin. Näin vakuuttivat ainakin omakotiyhdistyksen puheenjohtaja Juha-Pekka Ripatti ja kappalainen Antti Pohjolan-Pirhonen puheenvuoroissaan. Konsertin tuotto menee myös perinteisesti Virossa toimivan ystävyysseurakunnan erityiskohteelle Kuressaareessa. Kapellimestarin ja solistien kukittamisen hoiti kahdeksanvuotias Siru Kotipalo.

Lauri Määttänen

Kuva: Juha-Pekka Ripatti

Kukkia vastaanottamassa Ritva Tuutti-Friman, Maarit Rajamäki, Päivi Kärkäs ja Maarit Kirvessalo.

Näytelmäkävelyt joen varrella

Pro Espoonjoki ry on viime vuosina järjestänyt useita jokikävelyjä. Ensimmäisten tavoitteena oli tutustuttaa aikuisia ja päättäjiä vesistöalueen luontoon ja sen mahdollisuuksiin ja toisaalta tehdä jo olevia toimintoja tunnetuiksi.

Ensimmäisenä tämän tyyppiseen tapahtumaan vuonna 2005 saimme mukaan kävelylle ja kannottimatkalle useita valtuutettujakin valtuuston puheenjohtaja mukaan lukien. Seuraavina vuosina kävelyt vesistön varrella suunnattiin pääosin alueen asukkaille ja viime vuosina yhteistyössä eri koulujen kanssa koulujen oppilaille. Erityisesti koululaiset olivat tapahtumista innostuneita ja tulijoita olisi ollut enemmänkin, mitä pystyimme järjestämään. Kävelyreitit sijoituivat Aurorakodin ja Espoon keskustan välisille jokiosuiksille. Kaikkiaan näihin luontoretkiin osallistui kaikkiaan toistasataa henkilöä.

Tänä keväänä, Espoon 550-juhluvuonna yhdistys järjesti perheille suunnattuja, opastettuja teatterivaelluksia. Vaellukset toteutettiin äitienpäiväviikonloppuna 9.-11. toukokuuta sekä myöhemmin vielä 12. kesäkuuta ”Kulturen vid ån”-tapahtuman yhteydessä.

Esitetyt kohtaukset perustuvat aineistoon, jonka on koonnut pääosin yhdistyksen hallituksen jäsen, teatteriohjaaja Nena Stenius haastatteleamalla vanhoja jokivarren alueen asukkaita. Aineiston pohjalta syntyi yli 30 liuskaa käsikirjoitustekstiä. Teatterivaelluksen kohtaukset perustuivat tähän aineistoon. Nena on lupailut, että kerätty aineisto tullaan myöhemmin myös julkaisemaan.

Nena toimi myös tapahtuman vetäjänä ja käsikirjoittajana. Muita ammattilaisia mukana oli Eskon teatteri-ilmaisun opettaja Janne Jokelainen sekä pukusuunnittelija Tyra Therman. Esittäjät olivat pääosin Espoon esittävän taiteen koulun oppilaita sekä Lagstads skolanin teatterikerhon jäseniä. Esittäjinä oli myös harrastajanäyttelijöitä, kirjailija, ammattinäyttelijä Vivi-Ann Sjögren ja jopa pari yhdistyksen entisten ja nykyisen hallituksen jäsentä. Esiintyjiä oli kaikkiaan 49 henkeä.

Koko tilaisuus oli toteutettu innovatiivisesti. Kolmen päivän aikana järjestettiin yhteensä yhdeksän yleisöryhmää. Tapahtumassa normaalia teatterista poiketen yleisö siirtyi paikasta toiseen

Kuva: Nena Stenius

Kohtaus eräästä esityksestä joen varrella.

kävelen uimahallin alueelta tuomiokirkon ohi jokivartta alaspäin parin kilometrin verran. Reitillä oli pieniä esityksiä kaikkiaan 12 kappaletta. Ne kuvasivat 1930-1950 lukujen elämää jokivarressa. Esitykset oli sovitettu loistavasti ympäröivään jokiluontoon ja kulttuuriympäristöön. Ryhmän vetäjänä toimi aina joku järjestäjistä ja hän kertoi siirtymävaiheiden aikana esitysten taustoja ja juttuja mm. Hölmölästä (Bembölestä). Näin koko tapahtumasta syntyi hieno kokonaisuus. Sen arvoa lisää mm. se, että teatterialue oli varmaan kooltaan Suomen suurimpia, ellei suurin ja kulissit olivat luonnollisia. Esiintyjäjoukko oli suuri ja koostui pääasiassa nuorista ja silti esitys oli hyvin hallinnassa.

Tämän tyyppiset tapahtumat tuovat hyvin esiin koko vesistön tärkeyttä ja lisäävät sen arvostusta. Vaikutukset heijastuvat vähitellen varmasti myös tänne järviolueelle. Tapahtumaan osallistujia oli viikonloppun aikana kaikkiaan yli 400.

Ennen esityksiä kaupunki oli siistinyt aluetta, mutta kuitenkin vaelluksesta jäi kuva, että Suomen toiseksi suurimman kaupungin keskustan hieno jokiympäristö voisi olla paremmassakin kunnossa. Alueelle onkin tietävästi tulossa parannusta. Erityisesti siitä jäi vielä mieleen paitsi hienosti hoidettu tuomiokirkon ympäristö myös rakenteilla oleva kivikaarisilta, joka tehdään siis vanhan rakennustavan mukaan ja joka on saanut jo huomiota lehdistössäkin.

Nena Stenius on luvannut jatkaa vielä aineiston keräämistä. Siihen olisi hyvä saada mukaan myös jupperilaisten juttuja, jotta aihepiiriä voidaan laajentaa jokivarresta myös järviolueille.

Tapio Ala-Peijari

40 vuotta marttatoimintaa Laaksolahdessa

Espoon Sanomat kirjoittaa helmikuussa 1968: "Oletko kiinnostunut marttatyöstä? Tiistaina 20. helmikuuta kokoonnumme Pitkäjärven seurakuntatalolle klo. 19.00 Marttayhdistyksen perustamisen merkeissä. Marttatoimintaa on jo kaivattu paikakunnallamme. Kaikki lähiympäristössä marttatyöstä kiinnostuneet ovat tervetulleita mukaan aloittamaan kiinnostavaa yhteistoimintaa".

Tämä ilmoitus 40 vuotta sitten toi yhteen 20 marttatoiminnasta kiinnostunutta perustajajäsentä Laaksolahdesta, Jupperista, Lähderannasta ja Viherlaaksosta. Uutta yhdistystä perustamaan saapuivat myös Uudenmaan marttapiiriin edustajat Helsingistä. Lehti-ilmoituksen takana olivat aktiiviset martat ja ystävykset Sirkka Siren

ja Signe Heikkilä, jotka olivat siihen asti käyneet marttakokouksissa Helsingissä. Koska työpäivien jälkeiset matkat tuntuivat pitkiltä, syntyi ajatus marttatoiminnan aloittamisesta omalla kotiseudulla.

Tuona iltana 20.2.1968 perustettiin Laaksolahden Marttayhdistys ry. Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Sirkka Siren, varapuheenjohtajaksi Signe Heikkilä ja sihteeriksi Mailis Forss. Heidän lisäksi johtokuntaan valittiin Hilkka Lehtokari, Leila Salonoja ja Ritva Virtanen.

Perustamiskokouksessa päätettiin kokoontua tiistai-iltaisina kahden viikon välein. Tilat kokoon-tumisiin tarjosi seurakunta, josta vastapalvelukseksi martat ovat antaneet apua erilaisissa seurakunnan tilaisuuksissa. Marttailtoihin suunniteltiin monenlaista ohjelmaa kuten piiriliiton kotitalous-neuvojen pitämiä ravitsemusiltoja, havaintoesityksiä maistiaisineen, tutustumiskäynnit Pauligin paahdimon ja Paasivaaran tehtaiden tuotantolai-

Kuva Silve Sahlanin arkistosta

Lucina Hagman, marttajärjestön perustaja, pöydän ääressä toinen vasemmalta Uuden Yhteiskoulun opettajien parissa noin vuonna 1913.

toksiin, vuodenaikoihin liittyviä juhlia ja teatterikäynti. Akseli Gallen-Kallelan juhluvuoden kunniaksi tehtiin patikkaretki Tarvaspään. Varat toimintaan kerättiin myyjäisillä ja marttailojen kahvitarjoilusta. Keväällä 1969 ensimmäisen kokonaisen toimintavuotensa päätteeksi ja marttajärjestön pitkäaikaista toimintaa kunnioittaen martat istuttivat seurakuntatalon pihalle omenapuun, joka kukkii siellä vieläkin keväisin.

Siitä alkoi aktiivinen marttatoiminta Laaksolahdessa, joka jatkuu edelleen ja perustuu yhä tänäkin päivänä alkuperäiseen, hyväksi koettuun toimintamalliin.

Sivistystä ja tasa-arvoa

Marttatoiminnan kulmakivi on kotien ja perheiden hyvinvoinnin edistäminen. Aihe on ollut ajankohtainen koko marttajärjestön yli 100-vuotisen olemassaolon ajan ja sen merkitys on suuri edelleenkin.

Marttajärjestö perustettiin vuonna 1899. Järjestön perustaja oli ensimmäisiä valtiopäivänaisiamme ja naisasian pioneeri Lucina Hagman. Suomessa elettiin tuolloin kansallisen heräämisen, kansansivistystyön ja naisasialiikkeen aikaa. Lucina Hagmanin tahtona oli sivistää kansaa ja sen myötä lisätä tasa-arvoa yhteiskunnassa. Käytännössä havaittiin, että paras tapa auttaa perheitä on kodissa tarvittavien tietojen ja taitojen opettaminen. Martat oivalsivat, että kotien aineellisen hyvinvoinnin ja naisten taloudellisen tilanteen parantaminen oli edellytys muun valistuksen leviämiseksi, koska valistus kiinnostaa vasta, kun perhe voi fyysisestikin hyvin. Näin järjestöstä tuli kotitalousneuvontajärjestö.

Järjestön alkuperäinen nimi ”Sivistystä kodeille” kuvasi hyvin toiminta-ajatusta, mutta kuulosti Venäjän keisarikunnan senaatin korvissa liian vaa-

Martat

ralliselta, jopa vallankumoukselliselta. Vasta kun Aili Nissinen keksi, että nimeksi voitaisiin ottaa Martta, joka liittyy raamattuun ja puuhakkuuteen, senaatti hyväksyi yhdistyksen säännöt ja antoi perustamisluvan toiminnalle. Ensimmäinen kotitalousneuvonta-asema perustettiin Helsinkiin. Ensimmäiset martat olivat koulutettuja naisia, jotka matkustivat eri puolelle Suomea tekemään kotitalousneuvontatyötä ja samalla he kertoivat järjestöstä, jonka myötä yhdistyksiä ja neuvonta-asemia perustettiin lisää.

Marttajärjestö on tällä hetkellä yksi maamme vanhimmista ja suurimmista kansalaisjärjestöistä. Marttayhdistyksiä on maassamme 1600 ja marttoja 45 000. Laaksolahden yhdistykseen kuuluu 60 marttaa.

Kotitalousneuvontaa

Marttatoiminnan pääasiallinen sisältö on kotitalousneuvonta. Nykyaikaisen neuvontatyön yksi tärkeimmistä tehtävistä on ajallemme leimallisen suuren informaatiotulvan suodattaminen arjen käyttöön sopivaksi. Samalla martat haluavat nostaa kotitalouden arvostusta ja lisätä omatoimisuutta. Marttojen sydäntä lähellä on arjen sujuminen ja yhdessä tekeminen.

Järjestön perustamisen aikaan sata vuotta sitten naisille neuvottiin oman rahan ansaitsemiskeinoja, kuten kanankasvatusta, sienien keruuta ja mehiläisten hoitoa sen lisäksi, että annettiin tietoa ruoanlaitosta, kasvien viljelystä, lastenhoidosta ja kodin hygieniasta. Sotavuosina näillä opeilla oli erityisen suuri merkitys perheiden selviytymisessä.

Vuosikymmenten saatossa neuvontatyön aiheet vain ovat muuttuneet. Nykyisinkin järjestön teemoina ovat ruoka ja ravitsemus, kodin talous ja kuluttaja-asiat, kotipuutarha ja ympäristö, myös kansainvälisyys.

Laaksolahden Martat jatkavat tätä ansiokasta perinnettä alkuperäisiä arvoja kunnioittaen, mutta nykyaikaan sovelletuin ajatuksin. Martat ovat aina olleet ajan hengessä mukana, joskus jopa aikaansa edellä. Marttailojen aiheet valitaan jäsenten toiveita kuunnellen.

Mukana ajan ilmiöissä

Laaksolahdessa marttailojen aiheiksi on aina otettu ajan ilmiöitä. 1970-luvulla opittiin muun muassa inflaatiosta, juustoista, Serlan talouspa-

Kuva JOY:n arkistosta

Onkohan tässä Marttanukke hoidossa?
Kuvassa Marjut Aho.

pereistä ja jäätelöistä. Syksyllä 1974 lahjoitettiin seurakunnalle Oili Mäen suunnittelema vihkirijy ”Tuikku”. 1980-luvulla opittiin joogaamaan, ennaltaehkäisemään sairauksia sekä annettiin kullattajavalistusta liharuoista ja grillauksesta itsensä K-kaupan Väiskin opastuksella. 1990-luvulla kiinnosti muun muassa väestönsuojelu, kokemukset muista maista, ekovaipat, juhla järjestelyt ja kattaus, siivouksen keventäminen ja tuleva suuri uudistus: euro-raha. 2000-luvulla on tutustuttu funktionaalisiin elintarvikkeisiin, vieraiden kulttuurien arkeen kansainvälisten vieraiden kertomana ja pakolaisuuteen Suomessa. On opeteltu muun muassa kasvien käyttöä ruoanlaitossa ja kotitalouden korvaus- ja lakiviidakkoa, on opittu ylläpitämään aikuisen naisen terveyttä ja hyvää oloa, saatu opastusta minipuutarhoista, luonnonyrteistä, esteettömästä asumisesta sekä kahvin kiehtovasta maailmasta. Tutustumiskäynnit ja retket ovat kuuluneet ohjelmaan jokaisena vuonna.

Oppia, apua ja virkistystä

Uusimaalaisten marttojen Helsingin neuvontasema, nimeltään Kauha ja Kukkaro, järjestää ruoka-, kodinhoito- ja puutarhakursseja. Siellä käyvät tietoa ja taitoja kartuttamassa myös laaksolahtelaiset martat. Kauhaan ja Kukkaroon kursseille ja avoimiin neuvontatilaisuuksiin ovat tervetulleita myös muut kuin martat. Neuvonta-asemalla muun muassa myydään marttakirjoja. Penninvenyttäjän keittokirjasta on jo tullut klassikko ja moni muukin marttajulkaisu on arvostettu arjen tietolähde.

Martoilla on merkittävä rooli aikuiskasvattajana, joka toteuttaa elinaikaisen oppimisen ajatusta monin tavoin. Martat voivat suorittaa yhden, kahden tai kolmen taitoavaimen merkkejä opintopiireissä, joissa sovelletaan teoriaa käytäntöön mu-

kavalla tavalla itse tehden. Myös Laaksolahdessa on useita taitoavainmarttoja ja tälläkin hetkellä yhdistyksessä toimii opintopiiri.

Avustustyö on aina ollut tärkeä osa marttojen toimintaa. Sotavuosina martat olivat perustamassa sotilaskoteja, joiden ylläpidossa on edelleen monia marttoja mukana. Laaksolahdenkin Martat ovat aina ottaneet osaa lukuisiin kotimaisiin ja ulkomaisiin avustustapahtumiin tekemällä keräystyötä ja antamalla lahjoituksia. Kohteina ovat olleet pääasiassa naiset, lapset, sotaveteraanit ja vakavasti sairastuneet. Vuonna 2001 martat vastasivat Pitkäljärven VPK:n haasteeseen ja tekivät lahjoituksen sydäntahdistimen hankintaa varten. 2000-luvulla nousi uudeksi kohteeksi Viron lastenkotilapset. Aurora-kodin vanhuksille on järjestetty kahvi- ja virkistystuokioita ja yhdistyksen kummivanhukseen pidetään ahkerasti yhteyttä. Lumpukeräyksiä on järjestetty yhteistyössä Sininauha ry:n kanssa.

Marttajärjestöllä on ollut jo yli 20 vuotta kehitysyhteistyöhankkeita Keniassa, Sambiassa, Zimbabwessa ja Bosnia-Hertsegovinassa. Uusimpana kohteena on Burkina Faso. Näissä kohteissa autetaan naisia oppimaan taitoja, joilla voi hankkia tuloja perheelle ja annetaan tietoa ravitsemuksesta, hygieniasta ja omavaraisuudesta. Samaa työtä siis, jota Marttajärjestö teki Suomessa reilu 100 vuotta sitten. Laaksolahtelaiset martat ovat tukenet näitäkin hankkeita.

Martat tekevät tärkeää työtä myös syrjäytymisen ja uusavuttomuuden ehkäisemiseksi järjestämällä kursseja esimerkiksi maahanmuuttajille ja nuorille. Marttajärjestö toimii tänäkin päivänä aktiivisena, yhteiskunnallisena keskustelijana ja vaikuttajana. Kaikki marttayhdistykset ja järjestöt ovat voittoa tavoittelemattomia ja poliittisista puolueista riippumattomia. Marttojen toiminta perustuu tiedon ja taidon kautta vaikuttamiseen, Lucina Hagmanin perintöä jatkaen.

Marttaillat

Marttayhdistyksen tärkein toimintamuoto on marttaillat, joissa kuullaan alustuksia, keskustellaan eri teemoista, opitaan ja virkistäydytään yhdessä. Laaksolahden Martat kokoontuvat Laaksolahden seurakuntatalolla joka toinen tiistai klo. 18-20. Lisäksi tehdään tutustumiskäyntejä, kulttuuriretkiä, vietetään juhlia, harrastetaan kerhoissa sekä järjestetään vuosittain perinteiset ja odotetut marttojen joulumyyjäiset. Kevätkauden päätteeksi toukokuussa tehdään aina yhteinen kevätretki.

Perustajajäsenistä Ritva Järvisalo toimii edelleen yhdistyksessä aktiivisesti, muun muassa sienimarttana ja joulumyyjäisten kantavana voimana.

Kuva Marttojen arkistosta

Myanmarilaiset pakolaiset ja vastaanottava terveydenhoitaja kertoivat maahanmuuttajien arjesta, Laaksolahdentalossa lokakuussa 2007

Kuvat: Juha-Pekka Ripatti

Vasemmalla Laaksolahden Marttojen nykyinen puheenjohtaja Pipsa Poskela ja yllä marttojen Uudenmaan piirin toiminnanjohtaja Anne Lempinen puhumassa Laakoslahtitalossa marttojen 40-vuotisjuhlassa.

Perinteitä kunnioittaen

Perinteitä ja järjestön omaa historiaa kunnioitetaan nykyaikaisessakin marttatoiminnassa monin tavoin. Vuonna 1937 käyttöön otettu järjestöasu on vuosien saatossa uudistunut leningistä marta-paidaksi, joka siniruutuisine marttakankaineen on tunnettu jäsenyyden symboli. Marttojen kauliin jäsenmerkin on suunnitellut Anni Edefelt. Vuonna 1902 perustettu Emäntälehti ilmestyy yhä uudistuneena jäsenlehtenä nimellä Martat-lehti. Aikoinaan sanottiin, että missä näkee tuvan edustalla syreenipensaan, voi olla varma, että emäntä on martta. Pihasyreeni on marttojen juhlapensas. Myös Laaksolahden Martat on istuttanut kolme syreeniä seurakuntatalon seinustalle.

Juhlavuosi

Laaksolahden Martat viettää tänä vuonna 40-vuotisjuhlavuottaan.

Laaksolahdessa on ollut onni koko yhdistyksen historian ajan saada puheenjohtajiksi hyviä ja eteenpäin katsovia marttoja. Yhdistystä ovat luottaneet Sirkka Sirenin lisäksi Mirja Saxell, Lyyli Sysimies, Lahja Pekurinen, Raakel Saastamoinen, Aino Lahin, Leila Salonoja, Sirkka-Liisa Nylander, Tuulikki Luopajarvi ja nykyisin toimea hoitava Pipsa Poskela.

Keväällä juhlittiin jäsenten kesken ja 1.4.2008 kutsuttiin kylään kaikki halukkaat. Martat järjestivät silloin avoimen juhluennon Laakoslahtitalossa. Tilaisuus oli samalla Espoon kaupungin 550-vuotisjuhlavuoden tapahtuma kaupunginosassamme. Juhlapuhujana oli lehtori Kari Poh-

jakallio, joka kertoi aiheesta ”Kohtaamispaikkana koti, kun kotina on kylä. Mennyt ja nykyistä Laaksolahdessa.” Tervehdyksen laakoslahtelaisille toi myös marttojen Uudenmaan piirin toiminnanjohtaja Anne Lempinen. Yhdistyksen historiaa ja toimintaa esiteltiin näyttelyllä. Tilaisuuteen osallistui 120 kuulijaa. Kotiseutuhenkinen ja keskustelevalta ilta herätteli yhteisiä muistoja ja omalta osaltaan nosti yhteisöllisyyden tunnetta kaupunginosassamme.

Martat jatkavat naisten ikäikäistä perinnettä siirtää tietoja ja kokemuksia sukupolvilta toisille. Tietojen ja taitojen lisäksi martat kuljettavat mukanaan arvoja, jotka liittyvät sosiaaliseen vastuuseen, yhteisöllisyyteen, tasa-arvoon, ekologisuuteen ja yhdessä tekemällä vaikuttamiseen.

Lisätietoja marttatoiminnasta ja Laaksolahden martoista löydät internetistä:

www.laaksolahdenmartat.fi (yhdistys),

www.uudenmaanmartat.fi (piiri),

www.martat.fi (marttajärjestö).

Martat Riikka Vacker ja Liisa Koskinen

*Kirjailijailta Laaksolahden kirjastossa
torstaina 9.10.08 klo 18. Vierailijana
kirjailija Leena Lehtolainen.*

*Tilaisuuden järjestävät kirjasto ja
Laaksolahden kirjaston ystävät.*

*Lisätietoja tapahtumasta lokakuun
alussa ilmoitustauluilla ja kirjastossa.*

Jarmo Lindholm

Tunnetteko Jarmo Lindholmin? Tässä on pieni esittely hänestä. Näin monipuolista henkilöä harvoin tapaa.

Hänellä on kirjapaino ”Nameprint”, joka toimii hänen kotonaan. Se on digitaalinen kirjapaino. Sieltä voi tilata neliväriset kirjekuoret, postikortteja, viikkosidotut esitteet, asiakas -, hinnasto- ja henkilökuntaesitteet. Uutena tuotteena ovat ovijulisteet ja kokovartalojulisteet. Tämä on hänen oma yrityksensä. Lisäksi hänellä on osuus Painonet-nimisessä firmassa, josta hän omistaa kolmasosan. Loput ovat perheyhtiön omistuksessa. Se on Suomen suurin käyntikorttien toimittaja. Painonet on edelläkävijä painopalveluiden tarjoamisessa netin kautta. Se palvelee pieniä, keskisuuria ja suuria yrityksiä kaikkialla Suomessa, lisäksi kansainvälisiä suomalaisyrityksiä kaikkialla maailmassa.

Jupperilainen Jarmo Lindholm harrastaa kustannustoimintaa, sekä kirjoittaa kolumneja lehtiin, jotka käsittelevät taiteita ja kirjallisuutta. Hän on kirjoittanut artikkeleita Helsingin Sanomiin

ja muihin lehtiin sekä esiintynyt radiossa. Jarmo Lindholm ehtii paljon, hän on kirjoittanut runoja, toimii kouluavustajana, lisäksi hän on Miessakit ry:n valtuustossa. Tässä on vain osa hänen moninaisesta, aktiivisesta toiminnastaan.

Jarmo Lindholm vetää projektia ”Erosta elossa”, joka on eräänlainen eronneiden miesten vertaistukiryhmä. Ryhmä on tarkoitettu paitsi eronneille myös eroa harkitseville. Monet ryhmän jäsenet ovat kokeneet eron psyykkisesti niin voimakkaasti, että ovat joutuneet jättämään työelämän ja nyt ryhmän tuen avulla ovat palanneet taas takaisin työelämään. ”Erosta elossa” -ryhmässä tuetaan ja rohkaistaan miehiä ero-ongelmien käsittelyssä ja niistä selviämisessä. Projektissa annetaan kaikenlaista apua ja neuvontaa käytännön asioissa, jota mies eron kohdatessa tarvitsee. Neuvontatyössä keskitytään erityisesti lasten etujen ajamiseen ja isyyden turvaamiseen eron jälkeen. Varsinaista terapiaa se ei ole. Ryhmässä on jäseniä 5-9 henkilöä ja he kokoontuvat kerran viikossa. Ryhmä on kokoontunut viime talven aikana myös Tammenterhossa.

Lea Ala-Peijari

Kuvat: Silve Sahlan

Nameprint – jupperilainen yritys

Asuintalon alakerrassa, Tammipäänpolku 4:ssä, on pieni digitaalkirjapaino, jonka erikoisala on käyntikortit.

Jarmo Lindholmin oma yritys ”Nameprint” aloitti toimintansa syksyllä 2007 ja tekee käyntikorttien lisäksi korkealaatuisia väripainotuotteita, yleensä pienekköjä sarjoja. Työkokemusta Jarmolla on painoalalta 1980-luvun alusta lähtien.

Painokoneen läpi menee paksukin kartonki ja Jarmo haluaa tähdentää, että hänellä on käytössä FSC-sertifioidut ekologiset paperit. Pienikin määrä painotuotteita syntyy helposti ja myös suunnitellaan yksilöllisesti.

Silve Sahlan

Jättiputkia torjumaan

ympäristö

Jättiputkia tuotiin aikoinaan Suomeen puutarhojen koristekasviksi. Kasvi on levinnyt nopeasti ja tehokkaasti myös puutarhojen ulkopuolelle ja valtaa alkuperäisten kasvien elintilaa. Luonnonkasvit eivät pysty kilpailemaan jättiputken kanssa, jolla ei ole edes luontaisia tuhoalaisia. Lisäksi jättiputki erittää kasvinestettä, joka on vahingollista ihmiselle.

Kuva: Pekka Puomio

Jättiputket kuuluvat ukonputkien sukuun. Lehdet ovat huomattavasti isommat kuin kotimaisten putkien. Lautasmainen kukinto syntyy kolmantena vuonna, jolloin kasvi voi olla jopa 5 metriä korkea. Kukkaputkessa on punaisia laikkuja, sen läpimitta voi olla 10 cm ja siinä on karvoja. Jättiputken kukinto on valkea, monihaarainen ja putken päässä oleva kukinto jopa 40-80 cm leveä. Siemenet kypsyvät syksyllä ja varisevat syksyn ja talven aikana.

Jättiputken kasvinesteessä on furanokumariini-nimistä ainetta, joka aiheuttaa iholle yhdessä auringon UV-säteilyn kanssa palovamman kaltaisia rakkoja. Jos kasvinestettä joutuu iholle, iho pitää pestä heti vedellä ja saippualla. Altistuksen jälkeen auringossa oleskelua tulee välttää viikon ajan. Kasvia poistettaessa vapautuu kasvinestettä, joka voi aiheuttaa herkille ihmisille hengenahdistusta ja allergisia oireita. Jopa kasvin voimakasta ominaishajusta saattaa saada oireita.

Kasvia voi hävittää kaivamalla yksittäiset kasvit maasta, niittämällä, kasvustoa peittämällä tai torjunta-ainekäsittelyllä. Kukintojen katkaiseminen ennen siementen valmistumista estää kasvin leviämistä. Suurten kasvustojen poisto tulisi aina jättää ammattilaisille, ja pienempiäkin kasvustoja käsiteltäessä ovat suojavarusteet tarpeen. Aurinkoisella säällä käsittelyä ei kannata tehdä, ja lapset tulisi pitää poissa jättiputkien läheltä.

Jättiputki on helpointa torjua keväällä kasvun alkaessa. Keväällä ja alkukesästä kasvien niittäminen tai muu mekaaninen poisto on helpointa. Marjapensaiden ja kukkapenkkien lähetyvillä ja

piha-alueilla tulisi käyttää mekaanisia menetelmiä ja välttää torjunta-aineiden käyttöä. Kasvi poistetaan katkaisemalla pääjuuri pistolapiolla 10-20 cm syvyydestä. Turhaa maanmuokkausta on vältettävä, ettei maaperän mahdollista siemenvarastoa sotketa syvempiin maakerroksiin. Kasvin juuri pitää kuivattaa tai polttaa, mutta kasvin lehdet ja varren voi kompostoida.

Niittäminen ei tapa jättiputkea, mutta toistuva niitto vähentää kasvin kasvuvormia eikä se pääse lisääntymään. Jättiputket kannattaa niittää viikatteella, koska esim. siimaleikkuri lennättää haitallista kasvinestettä. Kasvuston peittäminen muuttaa maaperän pintakerroksen olot kasvin juurille ja siemenille epäedullisiksi. Tehokkain peite on musta, paksu ja valoa läpäisemätön pressu, esim. ns. mansikkakangas. Ensimmäisen kesän jälkeen jättiputki kasvattaa vielä pieniä, valkeita yksilöitä, mutta kahden vuoden peittämisen jälkeen niitkään ei enää nouse maasta.

Kasvin leviämistä voi estää katkaisemalla kukinnot ennen siementen valmistumista. Oikea ajankohta on elo-syyskuu kun kukinto on muuttunut ruskeaksi. Aikaisemmin katkaistun kukinnon tilalle kasvaa nopeasti uusi, jopa useita kertoja kesän aikana. Maahan kaadettu kukkiva kasvi saattaa kypsyttää siemenet katkaistunakin. Kukinnot tulee kerätä huolellisesti esim. jätessäkkiin ja polttaa.

Lisätietoja kasvista ja sen torjunnasta saa mm. ympäristöhallinnon www.sivulta www.ymparisto.fi.

Eeva-Riitta Puomio

Omakotiyhdistyksen kevättalkoot

*Kevättalkoissa 8.5.2008
siivottiin Tammenterhon
pihaa ja uimarantaa.*

Kuvat: Silve Sahlan

*...sitten kahvia
ja makkaraa
ja kaikilla
oli niin mukavaa....*

Kuva: Pekka Puomio

Alemmat kuvat: Silve Sahlan

Uusi kännykkämasto Rantamäen puistoalueelle

Eltel Networks Oy aikoo pystyttää uuden maston Tammenterhon yläpuolella olevaan metsikköön. Tarkoituksena on parantaa 3G-kuuluvuutta varsinkin Peltorinteen suunnassa olevassa notkelmassa. Kaapelikaivannon tekeminen

vaatii kaivinkoneen käyttämistä, mutta on neuvoteltu maston sijaintipaikasta sitä silmällä pitäen, ettei turhia kaivuutöitä puistoalueella tarvitsisi tehdä.

Silve Sahlan

SOITONOPETUSTA KOTIKULMILLASI JUPPERISSA

Tammenterhossa (Tammipääntie 33)

Opetuksen suunnittelusta vastaa Musiikkikoulu Jubal ja se toteutetaan Jupperissa ke/to iltapäivisin viikoittain.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Minna Purhonen 050 304 5428.

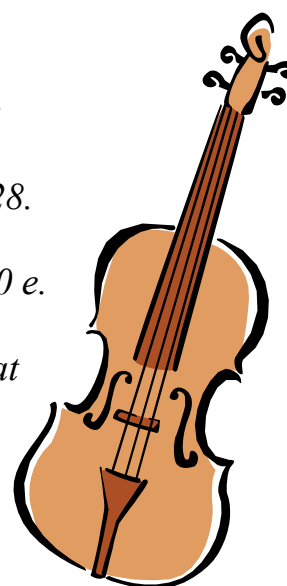
Lisätietoja: www.jubal.fi

Musiikkikoulun lukukausimaksu koko lukukaudelta alkaen 240 e.

Instrumentit: kitara, sähkökitara ja viulu, joita myös vuokrataan. Kaikenikäiset aloittelijat ja jo pitemmällä olevat soittajat ovat tervetulleita.

Tule yksin tai kaverisi kanssa harrastamaan musiikkia laidasta laitaan!

Opettajina soitonopettajat Minna ja Timo Purhonen sekä Raili Poijärvi-Salmela

Jokamiehen oikeuksia

ympäristö

Perinteiset jokamiehenoikeudet tarjoavat meille Suomessa asuville hyvät mahdollisuudet liikkua ja virkistäytyä luonnossa. Kesällä retkeillessä ja omalla asuinalueella liikkuessakin tulee kuitenkin pitää mielessä, että ihan kaikki liikkuminen ja luonnon hyödyntäminen ei ole sallittua. Jokamiehen oikeus ei ulotu toisten pihapiiriin ja asuntojen läheisyyteen. Oikeus tuo tullessaan aina myös vastuun, jokamiehenoikeuksia ei saa koskaan käyttää niin, että siitä on haittaa tai häiriötä.

Kuva Pekka Puomio

Jokamiehenoikeudella tarkoitetaan jokaisen kansalaisen oikeutta käyttää luontoa ilman erillistä lupaa ja ilmaiseksi siitä riippumatta, kuka omistaa alueen. Oikeudet ja rajoitteet koskevat niin suomalaisia kuin täällä liikkuvia ulkomaalaisia. Samanlaiset oikeudet ovat voimassa lähinnä vain muissa Pohjoismaissa.

Jalan, hiihtäen, pyöräillen ja ratsain liikkuminen luonnossa on yleensä sallittua. Pihoissa, pelloilla ja istutuksilla liikkumista on kuitenkin rajoitettu. Toisen pihamaata ei saa käyttää kulkutienä. Kesäisin pellot pitää kiertää teitä tai ojanpientareita myöten, jotta viljelmät eivät vahingoitu.

Jokamiehenoikeuden sallimaa kulkua voidaan rajoittaa vain viranomaisten päätöksillä, kuten esim. luonnonsuojelualueilla kulkemista. Ilman tällaista päätöstä kulkemisen ja mairinnousun tai muun jokamiehen oikeuden kieltäviä kylttejä ei saa pystyttää, eikä niissä esitetyillä kielloilla ole lain voimaa.

Rauhoittamattomia kukkia, luonnonmarjoja ja sienä voi poimia sieltä, missä kulkeminenkin on sallittua. Pihapiireissä ja tontin rajalla kasvavien vadelmien ja muiden marjojen poimiminen ei ole jokamiehenoikeus.

Tilapäinen telttailu ilman erillistä lupaa on sallittua riittävän etäällä asumuksista. Nuotiota tai muuta avotulta ei saa tehdä toisen maalle ilman maanomistajan lupaa, ellei ole pakottavaa tarvetta. Metsäpalovaaran ollessa ilmeinen, avotulta ei saa sytyttää edes maanomistajan luvalla. Retkikeitintä tai muuta maapohjasta eristettyä laitetta ei katsota avotuleksi.

Jokaisella on myös oikeus kulkea vesillä ja jäällä, uida ja käyttää vesialuetta tilapäisenä ankkurointipaikkana. Häiriötä ei tällöinkään saa aiheuttaa. Ranta-alueita saa käyttää lepoon ja virkistytymiseen siellä, missä liikkuminenkin on sallittua. Rantoja pitkin saa kävellä menemättä piha-alueelle. Yleistä rannassakulkuoikeutta ei ole toisen piha-alueella ja kotirauha koskee myös kesämökkejä, vaikka asukkaat eivät olisi paikalla.

Onkiminen ja pilkkiminen ovat maksuttomia yleiskalastusoikeuksia. 50 m lähemmäksi toisen mökkirantaa ei saa mennä kalastamaan. Kalastuslaissa on säädöksiä muusta kalastuksesta ja sen rajoituksista.

Eeva-Riitta Puomio

Koirankakkatarran varjopuolista

Koiranystävät ovat kiinnittäneet rosiksiinsa JOY-lehden 4/2007 välissä jaetun tarran, jotta innostus kakkojen keräämiseen kadulta lisääntyisi.

Hienotunteisuutta tulisi kuitenkin noudattaa, sillä jos tarraa ei ole ilmaantunut roskikseen, ei pussia välttämättä sinne haluta. Koiran kanssa liikkuvien tulisi ottaa tämä huomioon. Osoitteessa Jupperinkuja 17 asuva Mauri Huikko kokee kiusallisina roskikseensa ilmaantuvat pussit ja toivoo, ettei niitä enää siellä näkyisi.

Toimitus

Lentoaseman ympäristölupahakemus nähtävillä

ympäristö

Helsinki-Vantaan lentoasemalle on haettu uutta ympäristölupaa. Lupa sisältää meluntorjunnan toimintasuunnitelma. Muistutuksia ja mielipiteitä voi esittää 1.9.2008 asti.

Ilmailulaitos Finavia on hakenut ympäristölupaa Helsinki-Vantaan lentoaseman toiminnalle. Lupahakemukseen liittyy Finavian laatima meluntorjunnan toimintasuunnitelma. Ympäristölupahakemuksesta ja siihen liittyvistä melua koskevista asioista voi esittää muistutuksia ja mielipiteitä

Länsi-Suomen ympäristölupavirastolle 1.9.2008 asti. Ympäristölupavirasto antaa luvan ja toimittaa muistutukset Finavialle huomioon otettavaksi meluntorjuntasuunnitelmassa.

Ympäristölupaan liittyvät asiakirjat ja meluntorjunnan toimintasuunnitelma ovat nähtävillä mm. Espoon kaupungin keskushallinnon kirjaamossa (Espoonkatu 3) ja luettavissa ympäristölupaviraston www.sivuilla www.ymparisto.fi/ylv ympäristöluvat-palvelusta. Kirjalliset muistutukset ja mielipiteet pitää toimittaa Länsi-Suomen ympäristölupavirastoon kirjaamoon (PL 115, 00231 Helsinki) viimeistään 1.9.2008.

Eeva-Riitta Puomio

Lisää lentomelua elo-syyskuussa

Lentokonemelu Jupperissa lisääntyy syyskuussa, kun lentoasemalla tehdään peruskorjaustöitä. Kiitotie 2, jolle normaalisti laskeutuu lähes puolet lentokoneista, suljetaan. Tämä lisää nousevien ja laskevien koneiden määrää myös Jupperin yllä.

Lentokoneiden laskeutumissuunnat muuttuvat tilapäisesti Helsinki-Vantaalla 29.7.2008 kiitotiealueen peruskorjauksen ja rakennustöiden takia. Työmaa sijaitsee lähellä kiitotietä 2, joka suljetaan turvallisuussyistä lentoliikenteeltä 31.7.-24.9.2008. Normaalisti lähes puolet lentokoneista laskeutuu luoteesta tälle kiitotielle. Sen ollessa suljettuna sekä nouseva että laskeutuva lentoliikenne ohjataan kiitoteille 1 ja 3. Koneet tulevat kiitoteille 1 ja 3 valtaosin koillisesta, mutta tietyissä tuuliolosuhteissa myös lounaasta.

Elo- ja syyskuussa lentokoneiden aiheuttamaa melua voi havaita enemmän Keravalla, Tuusulan Maantiekylän suunnassa ja Vantaalla Korson suunnassa. Itätuulten vallitessa lentokonemelu lisääntyy myös Espoossa Laaksolahden ja Jupperin suunnalla sekä Länsi-Vantaalla. Ensi vuonna on suunnitelmissa tehdä kiitotien 2 perusparannus, mikä vaikuttaa seuraavankin kesäkauden lentokonemeluun Länsi-Espoossa.

Remontin etenemisestä ja sen vaikutuksista laskeutumis- ja lento-olähtösuuntiin voi lukea lisää Finavian internet-sivuilta: www.finavia.fi/rullaus-tieremontti.

Eeva-Riitta Puomio

Hyvät JOY:n jäsenet!

Lehtemme ilmestyy vain neljä kertaa vuodessa, ja on joskus vaikea saada tapahtumat sattumaan niin, että niistä tieto olisi aina sopivaan aikaan lehdessä. Tarkkailkaa yhdistyksen nettisivuja www.jupperi.fi tai ilmoittakaa sähköpostiosoitteenne tapahtumatoimikunnan jakelulistalle, jota hoitaa tapahtumatoimikunnan vetäjä Asko Forsberg (asko.forsberg@hel.fi) puh. 050 559 1854.

Elokuun virkistysristeilystä 19.8. Kaunissaareen on tiedotettu tolppailmoituksilla ja sähköpostikirjeellä niille, joiden osoite on ollut tiedossa. Paikkoja on rajoitetusti, mutta tiedustelkaa tilannetta Askolta.

Yhteistyökumppaneita ja kannatusjäseniä

Tutustumistarjous **KASVOHOITO TAI IHONPUHDISTUS**

49 € sis. alv

Kasvohoitola

Tuija Tiilikka

I.A. Dipl. Kosmetologi

Ajanvaraukset p. **040 554 9444**

myös ilta- ja viikonloppuaikoja

Metsänvartijantie 7 C 1

02720 ESPOO (Laaksolahti)

MARKET

*Laaksolahden M-market
Oma lähikaupamme*

*Juha ja Salla Matilainen
09-595846*

Aukioloajat:

<i>arkisin</i>	<i>klo 8 - 21</i>
<i>lauantaisin</i>	<i>klo 8 - 18</i>
<i>sunnuntaisin</i>	<i>klo 12 - 18</i>

Remontti- ja korjauspalvelua

Onko kodissasi tarvetta remontille tai jotakin, joka vaatisi korjausta?

Teen: Remontit
 Korjaukset
 Pienet rakennustyöt
 Kalusteasennukset
 Pienet rautarakennetyöt

Ota yhteyttä ja kysy lisää, niin sovitaan yhdessä jatkosta.

Tarvassaneeraus

Mika Tarvas
Pitkäjärventie 40
02730 Espoo
Puh: 040 7079564

MYynti • ASEnnus • KORJauKset & HUOLTO

- Poltinhuollot ja korjaukset • LVIS-työt
- Kattilahuonesaneeraukset • Öljysäiliöt
- Sisäpiiput • Säästöautomaattiikka

Huoltopäivystys 24 h
0400 490 761

TERMAX
Lämmityskattilat

www.putkijapoltin.fi

Toimitusjohtaja
Marko Lehtonen
Aisatie 16 B
01640 Vantaa
Linnainen

Yhteistyökumppaneita ja kannatusjäseniä

040-5069491

ilkka.airio@kolumbus.fi

PUUNKAADOT, POISKULJETUKSET, KANTOJEN JYRSINNÄT, Klapitus

Kaipaako seinät uutta maalia?

Tilaa avuksesi Kotipalon Kotiapu!

Juhlat tulossa, ja kaaos kotona?

seija@kotipalo.fi

tai 040-5045934

Rikkaruohot valloittivat kukkapenkin?

Juhlatsuulella

Onko perhejuhlat tulossa?

*

Suunnittelemme ja toteutamme
juhlasi yhteistyössä toiveittesi
mukaan.

*

Meiltä somisteet, ruoat ja muut
tarjottavat. Voit tilata myös pelkät
tarjottavat kotiinkuljetettuna.

*

Ristiäiset
Syntymäpäivät
Häät
Muistotilaisuudet

Juhlatsuulella

www.juhlatsuulella.fi

Juhlatsuulella

Tuija Virtanen
puhelin: 040-560 8630
tuija.virtanen@juhlatsuulella.fi

Meimi Perttunen
puhelin: 040-587 587 3
meimi.perttunen@juhlatsuulella.fi

Juhlatsuulella

PERINTEISET RÖMPPÄJÄISET

*Yhteistuvalla lauantaina 27.9.2008 kello 19.00
Ruokaa, juomaa ja tanssia hyvien ystävien kera.
Ilmoittaudu 15.09 mennessä joko sähköpostilla:
asko.forsberg@hel.fi
tai tekstiviestillä tai soittamalla numeroon
050 559 1854 ja sen jälkeen maksamalla
osallistumismaksu 15 €/henkilö
Jupperin Omakotiyhdistyksen tilille
Nordea 221318-17979.*

Kaikki Jupperilaiset tervetulleita!

JOY järjestää teatterimatkan Lahteen 22.11.

*Matkan hinta on 60 €/hlö,
ei-jäsenten hinta 80 €/hlö.*

*Lähtö Jupperista bussilla
lauantaina 22.11.2008 klo 14.30.*

*Ruokailu Lahdessa noin
klo 16 sisältyy myös hintaan.*

*Illalla klo 19.00 Lahden kaupunginteatterissa musikaali "Cats"
ja välittömästi sen jälkeen paluu bussilla Jupperiin.*

*Sitovat ilmoittautumiset 20.09.2008 mennessä joko sähköpostilla
asko.forsberg@hel.fi tai tekstiviestillä numeroon 050 559 1854.
Huom! Paikkoja rajoitetusti.*

Jupperin Omakotiyhdistys ry.

Puheenjohtaja:

Juha-Pekka Ripatti

juha-pekka@jpripatti.net

Kaivoskuja 5 A 2

0400 463 941

Johtokunta:

Lea Ala-Peijari (sihteeri)

lea.ala-peijari@kolumbus.fi

Kaivosmiehenkuja 6 B

050 512 4435

Asko Forsberg

asko.forsberg@hel.fi

Peltotie 8

050 559 1854

Kai Haapamäki

kai.haapamaki@saunalahti.fi

Kalliotie 17 A

(09) 854 3384

Juha Kallanranta

juha.kallanranta@kopiosto.fi

Tammipääntie 35 A

040 523 3212

Urpo Kotipalo

urpo.kotipalo1@saunalahti.fi

Peltotie 2

040 503 6067

Heikki Kulusjärvi

heikki.kulusjarvi@solibri.com

Vahveropolku 7

Silve Sahlan

silve.sahlan@kolumbus.fi

Tammipäänpolku 5 A

050 344 5927

Kimmo Sierimo

kimmo.sierimo@kolumbus.fi

Jupperinmetsä 16

050 412 6335

Juha Vepsäläinen

juha.vepsalainen@vepsalainen.com

Peltotie 7 B 1

0500 451 902

Taloudenhoitaja

Tapani Vuopala

tvuopala@deloitte.com

Mäkikuja 3 A

(09) 852 3059,
040 532 2114

Olavi Laine, kunniapuheenjohtaja

Artturi Winqvist, kunniajäsen

Jäseniä 432 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Urpo Kotipalo: urpo.kotipalo1@saunalahti.fi, 040 503 6067

Korjaus

Edellisessä lehdessä julkaistuun vuoden 2007 toimintakertomukseen oli lipsahtanut talousosion kohdalle vuoden 2006 talouden selvitys. Tässä korjauksena yhdistyksen kevätkokouksessa hyväksytyn toimintakertomuksen tiedot.

14. TALOUS

Vuoden 2007 toiminnan kulut olivat 33.258 euroa (ed.v. 28.330 euroa). Varsinaisen toiminnan tuotot 11.603 euroa (ed. v. 5.775 euroa) muodostuvat tapahtumiin ja tilaisuuksiin osallistuneilta perityistä maksuista. Varsinaisen toiminnan tuottojen lisäksi yhdistys on saanut avustuksia Espoon kaupungilta ja muilta julkisyhteisöiltä 2.000 euroa (ed.v. 2.828 euroa). Varainhankinnan tuotot 630 euroa (ed. v. 665 euroa) muodostuvat uusien jäsenten liittymismaksuista ja lähialueen yritysten maksamista kannatusjäsenmaksuista. Sijoitustoiminnan tuotoilla on katettu, kuten aikaisempina vuosina, yhdistyksen varsinaisen toiminnan kulujäämää. Tuloslaskelman mukaan tilikauden alijäämä on 9.209,70 euroa.

Tapahtumakalenteri

Elokuu

ke 20.8. Tiedotus- ja perinnetoimikunta
ma 25.8. Jumppa

Syyskuu

ma 1.9. Jumppa
ti 2.9. Lentopallo
ke 3.9. Tiedotus- ja perinnetoimikunta
ma 8.9. Jumppa
ti 9.9. Lentopallo
ti 9.9. Johtokunnan kokous
ma 15.9. Jumppa
ti 16.9. Lentopallo
ke 17.9. Tiedotus- ja perinnetoimikunta
ma 22.9. Jumppa
ti 23.9. Lentopallo
ke 24.9. Sukututkimuskerho
la 27.9. Römppäjäiset (s.22)
ma 29.9. Jumppa
ti 30.9. Lentopallo

Lokakuu

ke 1.10. Tiedotus- ja perinnetoimikunta
ma 6.10. Jumppa
ti 7.10. Lentopallo
ke 8.10. Sukututkimuskerho
ma 13.10. Jumppa
ti 14.10. Lentopallo
ti 14.10. Johtokunnan kokous
ke 15.10. Tiedotus- ja perinnetoimikunta
ma 20.10. Jumppa
ti 21.10. Lentopallo
ke 22.10. Sukututkimuskerho
ma 27.10. Jumppa
ti 28.10. Lentopallo
ke 29.10. Tiedotus- ja perinnetoimikunta

Marraskuu

ma 3.11. Jumppa
ti 4.11. Lentopallo

ke 5.11. Sukututkimuskerho
ma 10.11. Jumppa
ti 11.11. Lentopallo
ti 11.11. Johtokunnan kokous
ke 12.11. Tiedotus- ja perinnetoimikunta
ma 17.11. Jumppa
ti 18.11. Lentopallo
ke 19.11. Sukututkimuskerho
to 20.11. Syyskokous
la 22.11. Teatteriretki (s. 22)
ma 24.11. Jumppa

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot
jatkatvat taas yhdistyksen toimitilassa Tam-
menterhossa, Tammipääntie 33

Sukututkimuskerho jatkuu aina parittomi-
en viikkojen keskiviikkoina kello 19.

*Tarkemmin Pirjo Mattila
puh. (09) 855 5004*

Tiedotus- ja perinnetoimikunta kokoontuu
parillisten viikkojen keskiviikkoina kello
19.

*Tiedustelut Silve Sahlan
puh. 050 344 5927*

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Jumppa maanantaisin klo 19.30 Jupperin
koululla. Uudet jumppaajat, tiedustelkaa
vapaita paikkoja ryhmässä

*pirjo.kuusisto@luukku.com
tai iltaisin puh. 040 515 576*

Lentopallo Jupperin koulun voimistelusa-
lissa tiistaisin klo 20-21.30 Veinin oma-
kotiyhdistyksen kanssa

*teuvo.tikkanen@elisanet.fi
puh. 050 5592209*

